

1. Chukat HaGer, page 103-104

שאלה ג כת"ר ביקשני לחו"ד בענין נכרי, לשעבר חבר פעיל במפלגה הנאצית הידועה לשמצה ויש להניח שבעצמו השתתף במעשים נפשעים, וכעת חוזר בתשובה ורוצה להתגייר אם מקבלים אותו?

Question: You asked me regarding a non-Jew, who in the past was a part of the Nazi Party, and it is fair to assume that he himself took part in the sins. And now, he wants to repent and to convert – Do we accept him?

תשובה אם לדון מבחינה אנושית בכלל ומבחינת הכבוד והרגש הלאומי בפרט, פשוט וברור שאין המצפון מרשה להזדקק לו ולענות לבקשתו בחיוב. בר-נש כזה אשר ידיו דם יהודי מלאות אין מקומו במחנה ישראל, כי אם טטא טטא יקרא לו ומקומו הרחק מבית ישראל. ואיך קשה הדבר להכריז עליו: אחינו אתה.

Answer: If we address this from a human standpoint in general, and from the national sentiment, in particular, it is completely evident that the conscience does not permit acceptance of his request. A human being like this, whose hands are filled with Jewish blood, there is no place in the camp of Israel for him. Rather, we shall call him “unclean, unclean” and his place is far from the House of Israel. How difficult would it be to announce about him: “You are our brother.”

אבל מבחינת ההלכה היבשה אינני רואה כל מניעה מלקבלו.

But, according to dry halakha, I don't see any reason to refrain from accepting him.

2. Bereshit Rabba 23:13

ויצא קין מלפני ה', מהיכן יצא, רבי יודן בשם רבי אביו אמר הפשיל דברים לאחוריו ויצא, כגונב דעת העליונה. רבי ברכיה בשם רבי אלעזר ברבי שמעון אמר, יצא כמפריס וכמרמה בבוראו. רבי חמא בשם רבי חנינא בר רבי יצחק אמר, יצא שמת, היך מה דאת אמר: הנה הוא יצא לקראתך וגו', פגע בו אדם הראשון אמר לו מה נעשה בדינך, אמר לו עשיתי תשובה ונתפשרתי. התחיל אדם הראשון מטפת על פניו, אמר, כך היא פתח של תשובה ואני לא הייתי יודע, מיד עמד אדם הראשון ואמר: מזמור שיר ליום השבת וגו'.

“Cain went out from before G-d.” From where did he leave? Rabbi Yudan says in the name of Rabbi Ayvu, he threw his words behind his back and left, attempting to fool G-d. Rabbi Berachya in the name of Rabbi Elazar said in the name of Rabbi Shimon, “He left, attempting to deceive his Creator. **Rabbi Chama in the name of Rabbi Chanina son of Rabbi Yitzchak said, “he left happy” ... he came in contact with Adam and Adam asked him, “What happened with your ruling?” He said to him, “I repented and was absolved.” Adam hit himself in the face and said, “This is the power of teshuva, and I had no idea!** He immediately stood and recited “The Psalm of Shabbat, [it is good to confess to G-d].”

3. Shemot Rabba 19:4

אמר איוב (לא:לב) בחוץ לא ילין גר, שאין הקדוש ברוך הוא פוסל לבריה אלא לכל הוא מקבל, השערים נפתחים בכל שעה וכל מי שהוא מבקש לכנס יכנס.

Job (31:32) states “The stranger will not rest outside” meaning G-d does not invalidate any creature. Rather, He accepts everyone, the gates are always open and whoever wants to enter may enter.

4. Yad Yosef 2 (brought in the Mesivta Gemara Vol II page 325)

הביא בשם גדול אחד שתירץ, שאף שאמרו [בגמרא מסכת ברכות לב: שאפילו אם שערי תפילה ננעלו, שערי תפילה לא ננעלו] מכל מקום אם האדם בוכה ומוריד דמעות על דבר שאינו ראוי ננעלים בפניו שערים אלו

Even though they say [in Masechet Brachot 32b that even though the gates of prayer are locked, the gates of tears are never locked], nonetheless if a person cries over something that it not suitable, the gates are locked before him.

5. Responsa Besamim Rosh 177

שמכל האומות מקבלים גרים ואפילו מזרע עמלק

For from all nations we accept converts, even from the offspring of Amalek

6. Mekhilta DeRabbi Yishmael 17:16

ר' אליעזר אומר: נשבע המקום בכסא הכבוד שלו שאם יבא אחד מכל האומות שיקבלוהו. ולעמלק ולביתו לא יקבלוהו.

Rabbi Eliezer says: G-d swore on his Holy Throne that He will accept converts from all nations. But Amalek and his house, He will not accept.

7. Gittin 57b

אמר רבי חייא בר אבין אמר רבי יהושע בן קרח סח לי זקן אחד מאנשי ירושלים בבקעה זו הרג נבוזראדן רב טבחים מאתים ואחת עשרה רבוא ובירושלים הרג תשעים וארבע רבוא על אבן אחת עד שהלך דמן ונגע בדמו של זכריה לקיים מה שנאמר (הושע ד, ב) ודמים בדמים נגעו

Rabbi Hiyya bar Avin says that Rabbi Yehoshua ben Korḥa says: An old man from among the inhabitants of Jerusalem related to me: In this valley that lies before you, Nebuzaradan, captain of the guard of the Babylonian king Nebuchadnezzar, killed 2,110,000 people. And in Jerusalem itself he killed 940,000 people on one stone, until the blood of his victims flowed and touched the blood of Zechariah to fulfill what is stated: "And blood touches blood" (Hosea 4:2).

אשכחיה לדמיה דזכריה דהוה קא מרתח וסליק אמר מאי האי אמרו ליה דם זבחים דאשתפוך אייתי דמי ולא אידמו

The Gemara clarifies the details of what happened: Nebuzaradan found the blood of Zechariah, the son of Jehoiada the priest, and saw that it was bubbling up from the ground, and he said: What is this? Those in the Temple said to him: It is sacrificial blood that had been poured there. He brought animal blood, compared it to the blood bubbling up from the ground, and saw that it was not similar to it.

אמר להו אי אמריתו לי מוטב ואי לאו מסריקנא לבשרייכו במסרק דפרזלי אמרי ליה מאי נימא לך נבייא הוה בן דהוה קא מוכח לן במילי דשמיא קמינן עילויה וקטלינן ליה והא כמה שנין דלא קא נייה דמיה

Nebuzaradan said to them: If you tell me whose blood this is, it will be well for you. But if not, I will comb your flesh with iron combs. They said to him: What shall we say to you? He was a prophet among us, who used to rebuke us about heavenly matters, and we rose up against him, and killed him (II Chronicles 24:20–22), and for many years now his blood has not settled.

אמר להו אנא מפייסנא ליה אייתי סנהדרי גדולה וסנהדרי קטנה קטל עילויה ולא נח בחורים ובתולות קטל עילויה ולא נח אייתי תינוקות של בית רבן קטל עילויה ולא נח א"ל זכריה זכריה טובים שבהן איבדתיים ניהא לך דאבדינהו לכולהו כדאמר ליה הכי נח Nebuzaradan said to them: I will appease Zechariah. He brought the members of the Great Sanhedrin and of a lesser Sanhedrin and killed them alongside the bubbling blood, but it still did not settle. He then brought young men and virgins and killed them alongside it, but it still did not settle. He then brought schoolchildren and killed them alongside it, but it still did not settle. Finally Nebuzaradan said to him: Zechariah, Zechariah, I have killed the best of them. Would it please you if I destroyed them all? When he said this, the blood at last settled.

בההיא שעתא הרהר תשובה בדעתיה אמר ומה אם על נפש אחת כך ההוא גברא דקטל כל הני נשמתא על אחת כמה וכמה ערק אזל שדר שטר פרטתא בביתיה ואגייר

At that moment Nebuzaradan contemplated the idea of repentance and said to himself: If, for the death of one soul, that of Zechariah, God punishes the Jewish people in this manner, then that man, that is to say, I, who has killed all of those souls, all the more so will be I be subject to great punishment from

God. He fled, sent to his house a document detailing what was to be done with his property, and converted to Judaism.

תנא נעמן גר תושב היה נבוזראדן גר צדק היה מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק מבני בניו של סיסרא למדו תינוקות בירושלים מבני בניו של סנחריב למדו תורה ברבים מאן אינון שמעיה ואבטליון

A Sage taught a baraita relating to this matter: Naaman, commander of the army of the king of Aram (see II Kings, chapter 5), was not a convert, as he did not accept all of the mitzvot, but rather he was a ger toshav, a gentile who resides in Eretz Israel and observes the seven Noahide mitzvot. Nebuzaradan, by contrast, was a convert, as explained previously. The Gemara adds that some of Haman's descendants studied Torah in Bnei Brak, and some of Sisera's descendants taught children Torah in Jerusalem, and some of Sennacherib's descendants taught Torah in public. Who are they? They are Shemaya and Avtalyon, the teachers of Hillel the Elder.

8. Chukat HaGer

לכן אם בית הדין משוכנע שהוא התחרט בחרטה גמורה חזר בתשובה שלימה מתאמץ בכנות להכנס תחת כנפי השכינה ולא מסתרת איזו כוונה של הנאה אישית או קבלת שררה – אין מצד ההלכה כל איסור לקבלו לחיק היהדות.

Therefore, if the court is convinced that he feels true regret and has completely repented, and he desires in earnest to enter under the wings of the Shechina and he hides no ulterior motives – from the point of view of halacha, there is no prohibition of welcoming him into the Jewish family.

9. Responsa Chavot Yair 79

שאל גר צדק אחד מק"ק אמסטרדם אם מחויב להחזיר גניבה שגנב מישראל בגיותו.... בגמ' בפרק החולץ... ר' יוסי [אומר] גר שנתגייר כקטן שנולד דמי... ומשמע מזה דכל עבירות שעשה כבר לא יזכרו עוד והוי ממש כקטן שנולד לענין זה...

A convert to Judaism from Amsterdam asked if he is obligated to return an object he stole from a Jew before he converted. In Masechet Yevamot 48b... Rabbi Yossi says that a convert is like a newborn child [and is not punishable for previous sins]... This implies that all the sins that he performed are no longer present and he is like a literal newborn in this matter...

והקשה התוס' מהא דגר שנתגייר וכתבו שיש לחלק בין דיני אדם לדין שמים וא"כ ודאי מחויב להחזיר הגזולה...

And Tosefot in Sanhedrin 79b [challenge this since the Talmud implies otherwise] conclude that there is a difference between heavenly judgement and human judgement. Accordingly, he is definitely required to return the stolen goods...

...כי ענין שגר שנתגייר כקטן וכו' מפני שקבלת עול התורה ומצות מכפר על כל תועבת ה' אשר עשה כמו תשובה מעלייתא כאלו עשה אותו מעשה ביהדותו ועשה תשובה לכן לא יועיל לו גירותו בדבר שחייב עליו מיתת ב"ד כמו שלא יועיל ג"כ בישראל ע"י תשובה.

The concept that a convert is like a child is that accepting the Torah and Mitzvot atones for all abominations he performed against G-d, like sincere repentance, it is as if he committed the sin as a Jew and performed teshuva. Therefore, conversion does not work for any sin that the person would be executed for, just like repentance doesn't work for a Jew to avoid execution.

10. Simon Wiesenthal, *The Sunflower: On the Possibilities and Limits of Forgiveness*

Response of AJ Heschel

ABRAHAM JOSHUA HESCHEL

Over fifty years ago, the rabbi of Brisk, a scholar of extraordinary renown, revered also for his gentleness of character, entered a train in Warsaw to return to his hometown. The rabbi, a man of slight stature, and of no distinction of appearance, found a seat in a compartment. There he was surrounded by traveling salesmen, who, as soon as the train began to move, started to play cards. As the game progressed, the excitement increased. The rabbi remained aloof and absorbed in meditation. Such aloofness was annoying to the rest of the people and one of them suggested to the rabbi to join in the game. The rabbi answered that he never played cards. As time passed, the rabbi's aloofness became even more annoying and one of those present said to him: "Either you join us, or leave the compartment." Shortly thereafter, he took the rabbi by his collar and pushed him out of the compartment. For several hours the rabbi had to stand on his feet until he reached his destination, the city of Brisk.

Brisk was also the destination of the salesmen. The rabbi left the train where he was immediately surrounded by admirers welcoming him and shaking his hands. "Who is this man?" asked the salesman. "You don't know him? The famous rabbi of Brisk." The salesman's heart sank. He had not realized who he had offended. He quickly went over to the rabbi to ask forgiveness. The rabbi declined to forgive him. In his hotel

room, the salesman could find no peace. He went to the rabbi's house and was admitted to the rabbi's study. "Rabbi," he said, "I am not a rich man. I have, however, savings of three hundred rubles. I will give them to you for charity if you will forgive me." The rabbi's answer was brief: "NO."

The salesman's anxiety was unbearable. He went to the synagogue to seek solace. When he shared his anxiety with some people in the synagogue, they were deeply surprised. How could their rabbi, so gentle a person, be so unforgiving. Their advice was for him to speak to the rabbi's eldest son and to tell him of the surprising attitude taken by his father.

When the rabbi's son heard the story, he could not understand his father's obstinacy. Seeing the anxiety of the man, he promised to discuss the matter with his father.

It is not proper, according to Jewish law, for a son to criticize his father directly. So the son entered his father's study and began a general discussion of Jewish law and turned to the laws of forgiveness. When the principle was mentioned that a person who asks for forgiveness three times should be granted forgiveness, the son mentioned the name of the man who was in great anxiety. Thereupon the rabbi of Brisk answered:

"I cannot forgive him. He did not know who I was. He offended a common man. Let the salesman go to him and ask for forgiveness."

No one can forgive crimes committed against other people. It is therefore preposterous to assume that anybody alive can extend forgiveness for the suffering of any one of the six million people who perished.

According to Jewish tradition, even God Himself can only forgive sins committed against Himself, not against man.

11. Mesilat Yesharim Chapter 4

כי הנה באמת, איך יתקן האדם את אשר עיוות והחטא כבר נעשה? הרי שרצה האדם את חברו, הרי שנאף, איך יוכל לתקן הדבר הזה? היוכל להסיר המעשה העשוי מן המציאות. אמנם, מדת הרחמים היא...

For in truth, how can a man rectify what he has made crooked after committing the sin? If one murdered his fellow or committed adultery? How can he possibly rectify this? Can he undo a deed already done from existence? It is the attribute of mercy...

דהיינו, שבהיות השב מכיר את חטאו ומודה בו ומתבונן על רעתו ושב ומתחרט עליו חרטה גמורה דמעיקרא כחרטת הנדר ממש שהוא מתנחם לגמרי והיה חפץ ומשתוקק שמעולם לא היה נעשה הדבר ההוא ומצטער בלבו צער חזק על שכבר נעשה הדבר ועוזב אותו להבא ובורח ממנו, הנה עקירת הדבר מרצונו, יחשב לו כעקירת הנדר ומתכפר לו. והוא מה שאמר הכתוב (ישעיה ו): וסר עונך וחטאתך תכפר, שהעון סר ממש מהמציאות ונעקר במה שעכשיו מצטער ומתנחם על מה שהיה למפרע.

Thus when the penitent man recognizes his sin and admits it, and reflects on his evil, repents of it and completely regrets ever having done it, as he would regret a certain vow, in which case there is complete regret, and he desires and longs that this deed had never been committed, and pains himself strongly that the matter was done, and renounces it for the future, and flees from it - then the uprooting of the deed from his will is counted to him as the annulment of a vow and he gains atonement for it. As scripture says: "your iniquity is gone and your sin atoned for" (Isaiah 6:7) - that the sin is actually removed from existence and uprooted through his paining himself and regretting in the present what he had done in the past.

וזה חסד ודאי שאינה משורת הדין, אך על כל פנים הנה הוא חסד שאינו מכחיש הדין לגמרי...

This is certainly a kindness for it is not according to the letter of justice. But nevertheless, it does not negate the attribute of justice completely...

12. Shaarei Teshuva 1:1

מן הטובות אשר היטיב הש"י עם ברואיו כי הכין להם הדרך לעלות מתוך פחת מעשיהם. ולנוס מפח פשעיהם. לחשוך נפשם מני שחת ולהשיב מעליהם אפו. ולמדם והזהירם לשוב אליו כי יחטאו לו לרוב טובו וישרו כי הוא ידע יצרם...

Among the good things which God, may He be blessed, has bestowed upon His creations is the path which He prepared for them to ascend from the baseness of their actions, to escape the trap of their inequities, to hold their souls back from destruction and to remove His anger from upon them. Because of His goodness and uprightness, He has taught them and warned them to return to Him when they sin against Him - for He understands their nature...

13. Pele Yoetz – Redifa

וכן קרא דכתיב (הושע ו ג) נדעה נרדפה לדעת את ה'. רצונו לומר, שאף אם יזדמנו לו לאדם מניעות רבות בעבודת השם יתברך, ובפרט בענין הכונה והדבקות, שהמחשבה בורחת ממנו ואינו יכול לכוון דעתו, עד שנראה לו כאלו הקדוש ברוך הוא בורח ממנו ואינו חפץ בו, אפלו הכי אל יתיאש, וידחק ויכנס עד אשר ירחמו עליו מן השמים. וזה אמרו נדעה נרדפה לדעת את ה'. והוא על דרך שפרש המפרש על מאמר רבותינו זכרונם לברכה (פסחים פו, ב): כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה חוץ מצא. דרצונו לומר, כל מה שיאמר לך בעל הבית שהוא הקדוש ברוך הוא עשה, חוץ מצא שאפלו אם יאמר עליך הקדוש ברוך הוא כמו שאמר על אלישע אחר (חגיגה טו, א) שובו בנים שובבים חוץ מאחר דחק והכנס שרצונו בכך וסוף שיהיה השם עוזר לו:

The prophet Hosea says, "Let us pursue to know G-d." That is to say, even if a person has many impediments in their service of G-d, and in particular, with intention and closeness, that thoughts escape him and he cannot focus, up to the point that it appears to him that G-d is fleeing from him and doesn't want him, even so one should not give up. He should push until he receives mercy from Heaven. And this is what it means when it says, "Let us pursue to know G-d." And this is along the lines of what the Sages of Blessed Memory said (in Pesachim 86b): Whatever the master of the house says obey, except for leave. Which means, whatever the Master of the House - which is the Holy One, Blessed be He - says, you should do, except for leave. That even if the Holy One, Blessed be He says to you like He said about Elisha-Acher (in Chagiga 15a) "All should repent except for Acher." You should push to enter, for that is His will, and in the end, He will help.